

การพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม

Development for Competency of Second Year Teacher Students
Professional, Nakhon Pathom Rajabhat University

¹ดวงใจ ชนะสิทธิ์ และ ²อรพรรณ ตูจินดา

¹Duangjai Chanasid and ²Oraphan toujinda

^{1,2}คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

^{1,2} Faculty of Education, Nakhon Pathom Rajabhat University

¹Corresponding author, e-mail: aod932@yahoo.com

Received March 17, 2025; Revised March 31, 2025; Accepted: April 13, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม 2) ศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครู ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม รูปแบบที่ใช้ในการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย นักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จำนวน 265 คน และครูพี่เลี้ยงในโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวน 265 คน ปีการศึกษา 2566 โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งประเภท เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบทดสอบ และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1. การพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ประกอบด้วย สมรรถนะ 11 ประการคือ 1) ปฏิบัติงานผู้ช่วยครู 2) ออกแบบ วางแผนการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้ 3) ช่วยครูประยุกต์ใช้ดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน 4) ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษได้ 5) มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมืองและวิชาชีพครู 6) ช่วยเหลืองานโรงเรียนโดยไม่ต้องร้องขอ 7) ประยุกต์ใช้สื่อเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ 8) ช่วยงานสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน 9) ช่วยครูวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 10) ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และใช้สติในการดำรงชีวิต 11) อดทน ขยันหมั่นเพียร ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน เมื่อพิจารณาระดับสมรรถนะตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยงพบว่าสมรรถนะภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายสมรรถนะพบว่าอยู่ในระดับมากทุกสมรรถนะโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ คือ สมรรถนะด้านการช่วยเหลืองานโรงเรียนโดยไม่ต้องร้องขอรองลงมาคือ ช่วยครูประยุกต์ใช้ดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน และ อดทน ขยันหมั่นเพียร ใฝ่รู้ ใฝ่เรียนตามลำดับ สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับน้อยที่สุดคือ สมรรถนะด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้ 2. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 2 พบว่าแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ประกอบด้วย 3 แนวทางดังนี้ 1) ส่งเสริมและสนับสนุนให้สาขาวิชาจัดกิจกรรมเสริมสมรรถนะเฉพาะสาขา ทั้ง 16

สาขา 2) ศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูขับเคลื่อนกิจกรรมเสริมสมรรถนะทั้ง 11 สมรรถนะ โดยกำกับติดตาม และประเมินสมรรถนะรายชั้นปี แจ้งผลการประเมินให้ทุกสาขาทราบเพื่อนำไปพัฒนาสมรรถนะต่อไป 3) หน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูระหว่างเรียนมอบหมายงานให้นักศึกษา ให้คำแนะนำ และเป็นพี่เลี้ยงในการฝึกการเป็นผู้ช่วยครูในสถานศึกษา กำกับติดตาม ประเมินสมรรถนะที่เกี่ยวข้องตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

คำสำคัญ : การพัฒนา: สมรรถนะ: นักศึกษาวิชาชีพครู

Abstract

The objective of this study was; 1) Development for competency of second year teacher students professional, Nakhon Pathom Rajabhat University. 2) Study guidelines for developing the competency of second year teacher students professional, Nakhon Pathom Rajabhat University. The research design used was descriptive research. The sample used in the research consisted of 265 second-year students in the Bachelor of Education program and 265 mentor teachers in the schools where the student teachers were practicing their teaching experience in the academic year 2023, was selected using Proportional stratified random sampling. The tools used in the research were quizzes a questionnaire. The statistics used in the research were frequency percentage, arithmetic mean, standard deviation and content analysis. The research findings revealed that: 1. Development of competence of first year student teachers at Nakhon Pathom Rajabhat University consists of 11 competencies: 1) Being a teacher's assistant 2) Designing and planning classroom learning management 3) Helping teachers apply digital technology in teaching management 4) Listening, speaking, reading, writing Thai and English 5) Have the right attitude towards the country and the teaching profession. 6) Help with school work without being asked. 7) Apply media to develop learning. 8) Help support students' learning. 9) Help teachers measure and evaluate learning outcomes 9) Help teachers measure and evaluate learning outcomes 10) Use the philosophy of sufficiency economy and use mindfulness in living life 11) Be patient, diligent, and eager to learn. When considering the competency level according to the opinions of the mentor teachers, it was found that the overall competency was at a high level ($=4.29$, S.D. = 0.47). When considering the competencies, it was found that all competencies were at a high level, ranked from most to least in 3 levels, namely, competency in helping with school work without having to be asked ($=4.48$, S.D.= 0.53). Next are helping teachers apply digital technology in teaching ($=4.45$, S.D.= 0.53) and being patient, diligent, and eager to learn ($=4.36$, S.D.= 0.46), respectively. For the aspect with the lowest average score, it was the ability to listen,

speak, read, and write Thai and English ($=4.17$, $S.D.=0.54$). 2. Guidelines for developing the competence of second-year teaching students found that the guidelines for developing the competence of second-year students consisted of 3 guidelines as follows: 1) The subject areas organized activities to enhance competence specific to each of the 16 subjects. 2) The Teacher Professional Experience Training Center drives activities to enhance all 11 competencies by monitoring, following up, and evaluating competencies for each grade level. The evaluation results are reported to all departments for further development of competencies. 3) The professional experience training unit during studies assigns work to students, provides advice and acts as a mentor in the training to become a teaching assistant in an educational institution, monitors and evaluates related competencies according to the criteria set by the university.

Keywords : Competency; Development; Teacher Professional Students

บทนำ

ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ มีบทบาทที่สำคัญต่อทุกมิติของชีวิต การศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับอนาคตเพื่อให้นักศึกษาสามารถปรับตัวและเจริญเติบโตได้อย่างมั่นคง นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ถือเป็นช่วงเวลาสำคัญของการเรียนรู้และเตรียมพร้อมก่อนเข้าสู่ระดับการศึกษาที่สูงขึ้น ซึ่งต้องเสริมสร้างทั้งทักษะวิชาการ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และทักษะชีวิตที่จำเป็นต่อวิชาชีพในการทำงาน โดยเฉพาะวิชาชีพครู ดังนั้นการเตรียมสมรรถนะวิชาชีพครูของนักศึกษาในอนาคตควรจึงจำเป็นที่จะต้องมุ่งเน้นในการพัฒนาองค์ความรู้ทักษะที่หลากหลาย รวมไปถึงถึงทัศนคติที่ดีในการประกอบอาชีพครูในอนาคต ดังนั้น สมรรถนะของนักศึกษาที่จะประกอบวิชาชีพครูไม่ว่าจะเป็น ทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills) เช่น การคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหา ทักษะทางสังคม (Social Skills) เช่น การทำงานเป็นทีมและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึง ทักษะด้านเทคโนโลยี (Technical Skills) ที่จำเป็นสำหรับการทำงานในยุคดิจิทัล ทักษะในการแก้ปัญหาที่มีความซับซ้อนของเด็กนักเรียนที่นักศึกษาจะต้องไปฝึกปฏิบัติวิชาชีพในสถานศึกษา รวมไปถึงสมรรถนะอื่น ๆ ที่จำเป็นในการประกอบวิชาชีพครู นอกจากนี้ การปลูกฝังคุณลักษณะของความเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบ และความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิตจะช่วยให้ นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้น การเตรียมความพร้อมให้นักศึกษามีสมรรถนะวิชาชีพครูตั้งแต่ระดับมหาวิทยาลัยจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่ไม่เพียงช่วยให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในด้านการศึกษาเท่านั้น แต่ยังเป็นพื้นฐานในการสร้างอาชีพและความก้าวหน้าในชีวิต นักศึกษาควรได้รับการสนับสนุนจากทั้งสถาบันการศึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อให้พวกเขาสามารถพัฒนาสมรรถนะที่เหมาะสมและมีความพร้อมสำหรับอนาคตที่เต็มไปด้วยโอกาสและความท้าทาย (ดวงใจ ชนะสิทธิ์ และอรพรรณ ตูจันดา, 2565)

จากการพัฒนาสมรรถนะความเป็นครูให้กับนักศึกษาวิชาชีพรูให้มีสมรรถนะความเป็นครู ตั้งแต่ปี พ.ศ.2560 เป็นต้นมา มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 38 แห่ง ได้มีความร่วมมือในการยกระดับคุณภาพนักศึกษาครูให้เป็นบัณฑิตนักปฏิบัติ ด้วยอาชีพครูเป็นอาชีพที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนและระบบการศึกษา อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานพัฒนาครูให้มีสมรรถนะตามที่กำหนด ยังมีปัญหาหลายประการที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาครู ได้แก่ 1) หลักสูตรยังไม่ตอบโจทย์การปฏิบัติจริงในบางแห่ง เช่น หลักสูตรการฝึกอบรมครูบางแห่งเน้นทฤษฎีมากกว่าการฝึกปฏิบัติ ทำให้นักศึกษาขาดสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับการสอนในห้องเรียนจริง 2) ขาดโอกาสฝึกประสบการณ์สอนที่เพียงพอเนื่องจากบางมหาวิทยาลัยมีการฝึกประสบการณ์สอนน้อย บางแห่งใช้เวลาในการฝึกสอนในสถานศึกษาระยะเวลาสั้นหรือ 1 ภาคเรียน หรือขาดแหล่งฝึกที่มีคุณภาพ ทำให้ขาดทักษะด้านการจัดการเรียนการสอนและการบริหารชั้นเรียน 3) ความไม่ทันสมัยของสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา – เทคโนโลยีทางการศึกษาพัฒนาอย่างรวดเร็ว แต่บางสถาบันอาจยังไม่มี การปรับปรุงเครื่องมือและสื่อที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนยุคใหม่ 4) ขาดการพัฒนา Soft Skills นอกจากความรู้ทางวิชาการแล้ว ครูต้องมีทักษะด้านการสื่อสาร การสร้างแรงบันดาลใจ และการเข้าใจจิตวิทยาของผู้เรียน ซึ่งยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ 5) แรงจูงใจและทัศนคติของนักศึกษาครู 6) นักศึกษาบางคนอาจขาดแรงจูงใจในการเป็นครูอย่างแท้จริง หรือมองว่าการสอนเป็นเพียงอาชีพหนึ่ง ทำให้ขาดความทุ่มเทและความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง เพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านี้ มหาวิทยาลัย จึงเห็นควรปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางการศึกษาในปัจจุบัน เพิ่มโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกสอนจริงอย่างเข้มข้น และพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับครูยุคใหม่ เพื่อให้ นักศึกษาครูสามารถออกไปปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นแรงผลักดันสำคัญต่อระบบ การศึกษาในอนาคต (ดวงใจ ชนะสิทธิ์ และอรพรรณ ตูจินดา, 2565)

อย่างไรก็ตามอุปสรรคในการพัฒนานักศึกษาครูให้มีสมรรถนะตามวิชาชีพ ยังมีอุปสรรคอีกหลายด้าน เช่น อุปสรรคด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากหลักสูตรการผลิตครู บางแห่งยังไม่ทันสมัยและไม่ตอบสนองความต้องการของสถานศึกษา การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู อาจจะยังไม่ครอบคลุมสถานการณ์จริงที่ครูต้องเผชิญ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) นอกจากนี้ยังมีปัญหาอุปสรรคทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา เนื่องจากขาดการสนับสนุนด้านเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และนักศึกษาครูอาจขาดทักษะเทคโนโลยีดิจิทัลที่จำเป็น (สำนักเลขาธิการคุรุสภา, 2565) นอกจากนี้ยังมีอุปสรรคด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เนื่องจากมีความแตกต่างของสภาพแวดล้อมโรงเรียนฝึกสอน ทำให้ได้รับประสบการณ์ไม่เท่ากัน ขาดการนิเทศและพี่เลี้ยงที่มีคุณภาพ ในขณะเดียวกัน คุณลักษณะของนักศึกษาครูบางส่วนยังขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหาที่มีความซับซ้อน และทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น (Fullan, 2016)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมได้ดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้หลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 38 แห่ง ได้มีการปรับให้เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะแล้วตั้งแต่ปลายปี 2560 และเริ่มใช้จริงกับนักศึกษาครูในปี การศึกษา 2562 และเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อท้องถิ่น มหาวิทยาลัย ราชภัฏนครปฐมจึงได้นำหลักสูตรฐานสมรรถนะร่วมไปปรับปรุงเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น มาตรฐานวิชาชีพครูที่ปรับใหม่ พ.ศ.2563 มาตรฐานวิชาชีพฐานสมรรถนะของคุรุสภา 2561

สมรรถนะครูของกระทรวงศึกษาธิการ และพระบรมราชโบาย 4 ประการ โดยนำมาหลอมรวมปรับหลักสูตรฐานสมรรถนะที่เน้นปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีนโยบายในการยกระดับมาตรฐานและสมรรถนะบัณฑิตครูโดยส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกสาขาจัดการจัดการเรียนการสอนเน้นบัณฑิตนักปฏิบัติ และบ่มเพาะกระบวนการผลิตให้มีสมรรถนะตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพรุ่นปี 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพรุ่นปี 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบที่ใช้ในการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงพรรณนา โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2566 จำนวน 810 คน และครูพี่เลี้ยงในโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรุ่นปี 2 จำนวน 765 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2566 จำนวน 265 คน และครูพี่เลี้ยงในโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรุ่นปี 2 จำนวน 265 คน โดยกำหนดขนาดตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Moran, 1970 อ้างถึงใน Tirakanan, 2008) ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนตามสาขาวิชา (Proportional Stratified Random Sampling) และนำมาเทียบสัดส่วนบัญญัติไตรยางค์เพื่อให้กระจายไปยังสาขาทั้ง 16 สาขา

ตัวแปรที่ศึกษา มีดังนี้ 1. ตัวแปรพื้นฐาน ได้แก่ เพศ สาขาวิชา 2. ตัวแปรที่ศึกษา คือ 1) ปฏิบัติงานผู้ช่วยครู 2) ออกแบบ วางแผนการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้ 3) ช่วยครูประยุกต์ใช้ดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน 4) ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษได้ 5) มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมืองและวิชาชีพครู 6) ช่วยเหลืองานโรงเรียนโดยไม่ต้องร้องขอ 7) ประยุกต์ใช้สื่อเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ 8) ช่วยงานสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน 9) ช่วยครูวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 10) ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และใช้สติในการดำรงชีวิต 11) อดทน ขยันหมั่นเพียร ใฝ่เรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แบบสอบถาม (Questionnaires) ใช้สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะรายชั้นปี เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) 2) แบบทดสอบ ใช้ทดสอบสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ มีดังนี้ 1) ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาวิเคราะห์โครงสร้างเนื้อหาตามนิยามศัพท์ ตัวแปรที่ศึกษา 2) สร้างแบบสอบถาม และแบบทดสอบ โดยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา พบว่าแบบสอบถามมีค่าดัชนีความ

สอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 และแบบทดสอบมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 3) นำเครื่องมือไปทดลองใช้ โดยนำผลมาวิเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยง โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาของ Cronbach ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงของแบบสอบถามเท่ากับ 0.98 และผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงของแบบทดสอบเท่ากับ 0.89

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยนำแบบสอบถามที่เก็บจากครูพี่เลี้ยงเลี้ยงในโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และแบบทดสอบที่เก็บจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของเครื่องมือ โดยได้เครื่องมือที่ครบถ้วนสมบูรณ์จำนวน 265 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้ 1) ข้อมูลที่เป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) วิเคราะห์ด้วยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย 2) ข้อมูลที่เป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย 3) วิเคราะห์เปรียบเทียบการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยการทดสอบค่าที (Dependent Sample t-test)

ผลการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ดังตารางที่ 1-2

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

(n = 265)

ที่	สมรรถนะชั้นปีที่ 2	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1	ปฏิบัติงานเป็นผู้ช่วยครู	4.28	0.45	มาก	4
2	ออกแบบ วางแผนการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้	4.24	0.51	มาก	8
3	ช่วยครูประยุกต์ใช้ดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน	4.45	0.53	มาก	2
4	ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษได้	4.17	0.54	มาก	11
5	มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมืองและวิชาชีพครู	4.25	0.59	มาก	7
6	ช่วยเหลืองานโรงเรียนโดยไม่ต้องร้องขอ	4.48	0.53	มาก	1

7	ประยุกต์ใช้สื่อเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	4.28	0.60	มาก	5
8	ช่วยงานสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.22	0.56	มาก	9
9	ช่วยครูวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.20	0.57	มาก	10
10	ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และใช้สติในการดำรงชีวิต	4.26	0.58	มาก	6
11	อดทน ขยันหมั่นเพียร ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน	4.36	0.46	มาก	3
รวมเฉลี่ย		4.29	0.47	มาก	

จากตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครู ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยงพบว่าสมรรถนะภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.29$, $S.D.=0.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายสมรรถนะโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับพบว่า สมรรถนะด้านการช่วยเหลืองานโรงเรียนโดยไม่ต้องร้องขออยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.48$, $S.D.=0.53$) รองลงมาคือ ช่วยครูประยุกต์ใช้ดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.45$, $S.D.=0.53$) และ อดทน ขยันหมั่นเพียร ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ($\bar{X}=4.36$, $S.D.=0.46$) สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับที่น้อยที่สุดคือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้ ($\bar{X}=4.17$, $S.D.=0.54$)

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบสมรรถนะนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ก่อนและหลัง การจัดกิจกรรมเสริมสมรรถนะ

(n = 265)

ที่	สมรรถนะชั้นปีที่ 2	คะแนน	$\bar{X}$	S.D.	t	df	sig
1	ปฏิบัติงานเป็นผู้ช่วยครู	ก่อน	12.88	0.284	97.640*	264	.000
		หลัง	25.37	0.134			
2	ออกแบบ วางแผนการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้	ก่อน	12.56	0.381	93.099*	264	.000
		หลัง	25.24	0.133			
3	ช่วยครูประยุกต์ใช้ดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน	ก่อน	11.54	0.341	91.254*	264	.000
		หลัง	25.32	0.129			
4	ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษได้	ก่อน	11.47	0.452	93.210*	264	.000
		หลัง	24.18	0.321			

5	มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมืองและวิชาชีพครู	ก่อน	12.12	0.355	95.872*	264	.000
		หลัง	26.51	0.256			
6	ช่วยเหลืองานโรงเรียนโดยไม่ต้องร้องขอ	ก่อน	12.30	0.534	107.375*	264	.000
		หลัง	27.87	0.426			
7	ประยุกต์ใช้สื่อเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	ก่อน	13.15	0.523	106.049*	264	.000
		หลัง	27.49	0.367			
8	ช่วยงานสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน	ก่อน	12.01	0.423	104.974*	264	.000
		หลัง	27.46	0.389			
9	ช่วยครูวัดและประเมินผลการเรียนรู้	ก่อน	12.07	0.556	100.916*	264	.000
		หลัง	27.46	0.478			
10	ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และใช้สติในการดำรงชีวิต	ก่อน	13.07	0.345	100.147*	264	.000
		หลัง	26.96	0.278			
11	อดทน ขยันหมั่นเพียร ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน	ก่อน	13.07	0.424	109.147*	264	.000
		หลัง	27.45	0.326			
รวมเฉลี่ย		ก่อน	13.34	0.428	102.611*	264	.000
		หลัง	26.09	0.804			

จากตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบสมรรถนะนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ก่อนและหลัง การจัดกิจกรรมเสริมสมรรถนะพบว่าภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาสมรรถนะรายด้าน พบว่าทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม พบว่าแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะประกอบด้วย 3 แนวทางดังนี้ 1) ส่งเสริมและสนับสนุนให้สาขาวิชาจัดกิจกรรมเสริมสมรรถนะเฉพาะสาขา ทั้ง 16 สาขา 2) ศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูขับเคลื่อนกิจกรรมเสริมสมรรถนะทั้ง 11 สมรรถนะ โดยกำกับติดตาม และประเมินสมรรถนะรายชั้นปี แจ้งผลการประเมินให้ทุกสาขาทราบเพื่อนำไปพัฒนาสมรรถนะต่อไป 3) หน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพระหว่างเรียนมอบหมายงานให้นักศึกษา ให้คำแนะนำ และเป็นพี่เลี้ยงในการฝึกการเป็นผู้ช่วยครูในสถานศึกษา กำกับติดตาม ประเมินสมรรถนะที่เกี่ยวข้องตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

อภิปรายผลการวิจัย

1) การพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ประกอบด้วย 11 สมรรถนะ เมื่อพิจารณาระดับสมรรถนะทั้ง 11 สมรรถนะตามความคิดเห็นของครูที่เลี้ยงพบว่าทุกสมรรถนะภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายสมรรถนะโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยพบว่า สมรรถนะด้านการช่วยเหลืองานโรงเรียนโดยไม่ต้องร้องขออยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ช่วยประยุกต์ใช้ดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน อดทน ขยันหมั่นเพียร ใฝ่รู้ใฝ่เรียน ปฏิบัติงานเป็นผู้ช่วยครู ประยุกต์ใช้สื่อเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและใช้สติในการดำรงชีวิต มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมืองและวิชาชีพครู ออกแบบ วางแผนการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้ ช่วยงานสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน ช่วยครูวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และ ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้ จากผลการวิจัยดังกล่าวเกิดจากนโยบายของมหาวิทยาลัย และยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 38 แห่ง ที่มีโมเดลการผลิตและพัฒนาครูที่เข้มแข็ง เป็นโมเดลกลางที่ใช้ร่วมกันเรียกว่า PTRU Model ที่มีกระบวนการตั้งแต่ Input Process Output และ Outcome ที่ส่งเสริมให้นักศึกษาวิชาชีพระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 (ดวงใจ ชนะสิทธิ์ และ อรพรรณ ตูจินดา, 2565) ประกอบกับนโยบายของคณะครุศาสตร์ และมหาวิทยาลัยที่ส่งเสริมให้นักศึกษาทุกคนไม่ว่าจะเป็นวิชาชีพครูหรือสาขาอื่น เป็นบัณฑิตนักปฏิบัติ ส่งเสริมและสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาบัณฑิตนักปฏิบัติทั้งในระดับสาขาวิชา ระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย ส่งผลให้การขับเคลื่อนการผลิตและพัฒนาครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีพัฒนาการอย่างก้าวกระโดด ที่ดีขึ้นอย่างรวดเร็ว ประกอบกับผู้บริหารมีความตระหนักและให้ความสนใจ มีกระบวนการกำกับติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยให้รายงานผลในที่ประชุมกรรมการบริหารคณะกรรมการประจำคณะ และกรรมการบริหารบริหารวิทยาลัยในทุกไตรมาส ส่งผลให้การสอบใบประกอบวิชาชีพครู และการสอบบรรจุครูผู้ช่วยผ่านเกณฑ์ตัวชี้วัดของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ รินรดี พรามณี (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาวิชาชีพระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีผลการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ภาพรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับสมรรถนะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษพื้นฐานได้อยู่ในระดับมากและยังเป็นสมรรถนะที่อยู่อันดับสุดท้ายสาเหตุอาจเนื่องมาจากภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาที่นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่กล้าแสดงออก ประกอบกับพื้นฐานการเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาได้รับการบ่มเพาะมาแตกต่างกัน สอดคล้องกับ จุฑารัตน์ ศุขรัตน์, วิชุนา สัตยารักษ์, ณัฐธนา นาเลือน, วิภาวี มณีเนตร และ ชูศักดิ์ นพถาวร ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สมรรถนะความเป็นครูมืออาชีพของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะความเป็นครูมืออาชีพของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต วิชาชีพระดับปริญญาตรีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสมรรถนะความเป็นครูมืออาชีพด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (จุฑารัตน์ ศุขรัตน์, วิชุนา สัตยารักษ์, ณัฐธนา นาเลือน, วิภาวี มณีเนตร และ ชูศักดิ์ นพถาวร, 2561) สอดคล้องกับงานวิจัยของ มงกุฏ วงศ์สาคร ที่ได้ศึกษาสมรรถนะประจำสายงานของครูที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษาสกลนคร ผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะประจำสายงานของครูโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่าสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้เป็นสมรรถนะที่มีผลต่อการ

จัดการเรียนรู้ของครู (มิ่งภู วงศ์สาคร, 2566) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพันธ์วดี ไวยรูป และสุธีรา ทรัพย์เจริญ ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ความสามารถประยุกต์ออกแบบการใช้สื่อและการจัดกิจกรรมผ่านกระบวนการปฏิบัติเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับมาก จากผลการศึกษาดังกล่าว มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีความตระหนักในการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาวิชาชีพครู มีนโยบายให้นักศึกษาทุกชั้นปี ได้รับการพัฒนาในทุกช่องทาง ตั้งแต่แรกเข้าโดยการปรับพื้นฐานก่อนเรียน เมื่อเข้ามาแล้วจะได้รับการพัฒนาสมรรถนะทุกชั้นปี และจัดกิจกรรมเสริมอาทิ ภาษาอังกฤษ ภาษาต่างประเทศที่เป็นภาษาที่ 3 การสอนเสริมในรายวิชาต่าง ๆ ทักษะด้านอาชีพ และจัดกิจกรรมค่ายต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้นักศึกษาได้สัมผัสกับสถานการณ์จริงส่งผลให้สมรรถนะของนักศึกษาเป็นไปตามแผนที่มหาวิทยาลัยกำหนด (สุพันธ์วดี ไวยรูปและสุธีรา ทรัพย์เจริญ, 2563).

นอกจากนี้ผลการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบสมรรถนะนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ก่อนและหลัง การจัดกิจกรรมเสริมสมรรถนะพบว่าภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาสมรรถนะรายด้าน พบว่าทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลวิจัยดังกล่าวเกิดจากนโยบายการส่งเสริมการผลิตและพัฒนาครูทั้งจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม และยุทธศาสตร์กลางของมหาวิทยาลัย ราชภัฏทั้ง 38 แห่ง ในการขับเคลื่อนให้นักศึกษาหลักสูตร 4 ปี ซึ่งเป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะ โดยมีกระบวนการจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะที่ชัดเจน และมีการวัดและประเมินฐานสมรรถนะตามนโยบายของมหาวิทยาลัย โดยมหาวิทยาลัยมีการกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพันธ์วดี ไวยรูป และสุธีรา ทรัพย์เจริญ ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาครูมีสมรรถนะสูงขึ้นหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ.05 โดยหลังการทดลองมีค่าระดับสมรรถนะสูงมาก โดยพบว่าการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ความสามารถประยุกต์ออกแบบการใช้สื่อมีสมรรถนะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (สุพันธ์วดี ไวยรูป และสุธีรา ทรัพย์เจริญ, 2563) และสอดคล้องกับเรวณี ชัยเชาวรัตน์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่องสมรรถนะด้านการออกแบบการเรียนการสอนของนักศึกษาครูที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่าหลังเข้าร่วมการเป็นสมาชิกชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพนักศึกษาสามารถออกแบบการเรียนการสอนได้ดีขึ้น (เรวณี ชัยเชาวรัตน์, 2560)

2) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมพบว่า มี 3 แนวทาง 1) ส่งเสริมและสนับสนุนให้สาขาวิชาจัดกิจกรรมเสริมสมรรถนะเฉพาะสาขา ทั้ง 16 สาขา เพื่อสร้างความเข้มแข็งในศาสตร์ของตน ทั้งนี้ในศาสตร์ด้านวิชาชีพครูทางศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพและคณะครุศาสตร์ได้ส่งเสริมและสนับสนุน โดยจัดกิจกรรมในทุกสัปดาห์แล้วเมื่อสาขาเพิ่มเติมความเชี่ยวชาญเฉพาะทางให้กับนักศึกษามากขึ้น จะส่งผลให้นักศึกษามีสมรรถนะตามที่สาขากำหนดไว้ในหลักสูตรและเป็นไปตามความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตร 2) ศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูขับเคลื่อนกิจกรรมเสริมสมรรถนะทั้ง 11 สมรรถนะ โดยกำกับติดตาม

องค์ความรู้ใหม่

บทสรุป

1. การพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 2 ประกอบด้วย 1)ปฏิบัติงานผู้ช่วยครู 2) ออกแบบ วางแผนการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้ 3) ช่วยครูประยุกต์ใช้ดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน 4) ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษได้ 5) มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมืองและวิชาชีพครู 6) ช่วยเหลืองานโรงเรียนโดยไม่ต้องร้องขอ 7) ประยุกต์ใช้สื่อเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ 8) ช่วยงานสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน 9) ช่วยครูวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 10) ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และใช้สติในการดำรงชีวิต 11) อดทน ขยันหมั่นเพียร ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน

2. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 2 ประกอบด้วย 3 แนวทาง ดังนี้ 1) ส่งเสริมและสนับสนุนให้สาขาวิชาจัดกิจกรรมเสริมสมรรถนะเฉพาะสาขา 2) ศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูขับเคลื่อนกิจกรรมเสริมสมรรถนะโดยกำกับติดตามและประเมินสมรรถนะรายชั้นปี แจ้งผลการประเมินให้ทุกสาขาทราบเพื่อนำไปพัฒนาต่อไป 3) หน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพมอบหมายงานให้นักศึกษา ให้คำแนะนำ และเป็นพี่เลี้ยงในการฝึกการเป็นผู้ช่วยครูในสถานศึกษา กำกับติดตามประเมินสมรรถนะที่เกี่ยวข้องตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1) สาขาวิชา ศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ คณะร่วมผลิตวิชาชีพครู และมหาวิทยาลัย ควรวิเคราะห์ให้ชัดเจนว่าการฟัง พูด อ่าน เขียน ในด้านภาษาไทย หรือ ภาษาอังกฤษ และวิเคราะห์ในแต่ละด้าน เพื่อนำมาวางแผนในการพัฒนานักศึกษาเพื่อให้มีสมรรถนะตามที่กำหนดต่อไป ทั้งนี้ควรเสนอผลการวิเคราะห์ให้ผู้บริหารของคณะและมหาวิทยาลัยนำไปกำหนดเป็นนโยบายในการพัฒนาต่อไป

2) ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีกิจกรรมหรืออบรมเชิงปฏิบัติการให้นักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้ มีการนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง จะส่งผลให้นักศึกษามีสมรรถนะที่สูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบสมรรถนะรายชั้นปี ของนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 2 จำนวน 11 สมรรถนะ ซึ่งสมรรถนะหลักที่สำคัญของนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 2 คือการช่วยเหลืองานโรงเรียน โดยไม่ต้องร้องขอ การช่วยครูประยุกต์ใช้ดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน และความอดทน ขยันหมั่นเพียร ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน นับเป็นจุดเด่นของนักศึกษาวิชาชีพครู สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไป ควรทำวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวกับการประเมินสมรรถนะรายชั้นปีในรูปแบบ Formative Assessment and Summative Assessment และทำวิจัยด้านพัฒนาการของนักศึกษาในด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาในแต่ละชั้นปี

เอกสารอ้างอิง

จุฑารัตน์ คชรัตน์, วิชุนา สัตยารักษ์, ณัฐธนา นาเลือน, วิภาวี มณีเนตร และชูศักดิ์ นพถาวร. (2561).

สมรรถนะความเป็นครูมืออาชีพของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต. การประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 9.

- ดวงใจ ชนะสิทธิ์ และ อรพรรณ ตูจันดา. (2565). การพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครู ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 14(1), หน้า 466-475.
- เรวณี ชัยเชาวรัตน์. (2560). สมรรถนะด้านการออกแบบการเรียนการสอนของนักศึกษาครูที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ. *วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 45(4), หน้า 142-163.
- รินรติ พรามณี. (2563). การพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. *วารสารวิจัยและนวัตกรรม สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร*, 3(2), 84-102.
- มงกุฏ วงศ์สาคร. (2566). สมรรถนะประจำสายงานของครูที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษาสกลนคร. *วารสารการบริหารการศึกษา และภาวะผู้นำ*, 13(4), 81-90
- สุพันธ์วิทย์ ไวยรูป และสุธิรา ทรัพย์เจริญ. (2563). การพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาครูสาขาวิชา การศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ครั้งที่ 13.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *อุปสรรคด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักเลขาธิการคุรุสภา. (2565). *ปัญหาอุปสรรคทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักเลขาธิการคุรุสภา.
- Fullan, M. (2016). *The New Meaning of Educational Change* (5th ed.). Teachers College Press.
- Tirakanan, S. (2008). *Creation of Tools to Measure Variables in Social Science Research Guidelines for Practice*. Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)